

Да нисам прочитао текст колеге Милана Галовића у „Политици”, не бих ни знао да је у Србији започета службена, али дискретна кампања просвећивања народа и медија када је реч о ИПАП споразуму између Србије и НАТО-а. Да су састанци између представника Министарства одбране, Министарства спољних послова, са једне стране, и невладиних организација, са друге, а поводом потребе да се „о НАТО-у лепо пише”, већ одржани, те да су редакције у том смислу већ добиле писма у којима се заказују састанци о тој теми. Искрено, одушевљен сам: враћа нам се оно дивно, старо време разрађивања смерница Савеза комуниста по радним колективима, школама, факултетима и установама широм нам омиљене отаџбине. Детаљно проучавање књиге „Правци развоја политичког система социјалистичког самоуправљања”, или нешто слично, друга Едварда Кардеља Бевца. Или оно разрађивање и проучавање писма друга Тита упућеног југословенским комунистима и јавности, после чега је настао виц: „Друже Тито, пиши друго писмо јер ни прво прочитали нисмо.”

Елем, дођох и ја у искушење да напишем писмо другу Едварду Кардељу Бевцу, јер он је био идеолог просвећивања народа у бившој нам великој Југославији. Можда га, тамо горе, друг Бевц и прочита.

Дакле, поштовани друже Бевц, од нас новинара сада траже да „лепо пишемо о НАТО-у”. Јесте да су неки и о вашој књизи, у она недемократска и ненародна времена, лепо писали, тада смо уосталом ми новинари имали статус друштвено-политичких радника, али сада нам натурају статус страних најамника. Од редакције до редакције. Што ми личи на време Коминтерне и преваспитавања људи, насилно просвећивање, да не кажем насилно покрштавање новинара и народа, који о НАТО-у већински не мисли баш лепо. Знаш, рећи ћете, ко шиша народ и оно што он мисли, народ тражи само бољи живот, то јест материју. Можда је и тако, друже Бевц, али само материјалистичка филозофија не може нас извући из кризе.

Јер, јасно је да ни материја ни тело човека нису свесни себе самих, па не знам да ли су ови у министарствима спољних послова и одбране свесни свог народа. Наиме, нити један део неког каменог кипа није свестан било чега, док су човек и животиње савршено свесни онога што их окружује. Ракете инсталиране у државама НАТО-а близу руских граница нису свесне саме себе и онога шта представљају, али војници који њима рукују знају где се налазе, а требало би да буду упознати и с променама које се у свету

догађају. То би била та надматеријална надградња, друже Бевц, нешто што сте ви покушавали да уградите у мозгове људи на овим просторима. Али вам није успело. Ваши наследници, ови који сада пишу писма редакцијама, у складу са законима природе, теже потпуном идеолошком сврставању и савршенству. И нису заинтересовани ни за коју другу власт, осим апсолутне: желе да у име НАТО-а завладају нашим душама. Ако открију да постоји још неки други свет, пожеље да га освоје и завладају и тим другим светом. Па ће после Србије у НАТО морати да уђе и Марс. Зато се НАТО и шири, прво на исток, онда на Балкан, па после у свемир. Све до Марса. Није то ни тако лоше, биће Србија до Марса. Ако уђе у НАТО. Само тада ћемо бити, наравно као чланица НАТО-а, и свемогући и свезнајући. Јер, универзум је бесмртан. Само су ракете потрошне. Као и људи.

Кажу, друже Бевц, да се руководимо емоцијама, а не рационалним аргументима када у Србији причамо о НАТО-у, а да је простор који покрива НАТО рационалан и да је разумевање универзалних термина и општих закона, на којима се заснива било каква дискусија, нешто рационално, а не емотивно, како би рекли циници. То је филозофија насилног просвећивања народа, насилног покрштавања, по којој је материји и сваком материјалном предмету потребно истинско надахнуће, потпуно ослобођено свих чула. Али интуитивна концепција сопствене бити у човеку дефинитивно је далеко од чула. Трансцендентална филозофија би писцима НАТО писама нашим редакцијама и свим осталим спин-шегртима који раде на манипулацијама јавности омогућила да схвате како реалност сазнања представља суштину која је одвојена од материје и како је свака мисао одвојена од материје, па стога ниједна мисао не подлеже законима материје. Па се нама сада намеће нова митска религија – религија чланства у НАТО-у без потврдне воље народа и грађана Србије.

Војсци Србије прети губитак националне посебности и карактеристика, реорганизација и реформе војске, структура Генералштаба и Министарства одбране, систем борбеног руковођења у видовима оружаних снага – све је то доведено у склад с конструкцијом аналогних команди и штабних органа НАТО-а. Остала је још најделикатнија сфера на којој се ради, људски фактор. Како увести одговарајући „ред“ у главе српских војника, подофицира и официра, како променити њихов начин мишљења, животне вредности и филозофију?

Комедија „Филгуд“ Алистера Битона, тотална манипулација британском јавношћу. Смех застаје у грлу...

(Политика)

